

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῆ 22 Ἀπριλίου 1929

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 153

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων.	1
Περὶ ἐπικινδύνων οἰκοδομῶν.	2
Περὶ ἀνακληρώσεως Διευθυντοῦ Τ. Τ. Τ. καὶ Διευθυντῶν κατὰ Διευθύνσει Τ. Τ. Τ.	3
Περὶ κνώσεως τῆς Διδασκαλίας ὄπλιμου καὶ Βολῆς, τεύχος Α'	4

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1929 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς (περὶ ἐξουσιοδότησεως τῆ Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς), ὡς καὶ τὸ ὑπὸ στοιχείῳ Ι τῆς 13)3)29 πρακτικῆν συνεδριάσεως τῆς Εἰδικῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3095 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Συνιστάται ἀστυνομικὸν Συμβούλιον ἐδρεῦον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἐνὸς Ἀρεοπαγίτου, ὡς Προέδρου, τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τοῦ κατὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων, τοῦ Διευθυντοῦ Διοικήσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, καὶ ἐνὸς Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 2.

1) Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἐξακολουθεῖν νὰ ἔχη τὴν αὐτὴν δικαιοδοσίαν ὡς πρὸς τὰς γνωματεύσεις καὶ τὰ ἄλλα αὐτοῦ καθήκοντα τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενα, ἀποφασίζει μόνον ἐπὶ τῶν προτάσεων προαγωγῶν κατ' ἀρχαιότητα καὶ κατ' ἐκλογὴν καὶ περὶ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ποινῶν τῆς ἀπολύσεως καὶ ἀργίας εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ὑπαστυνόμου καὶ ἀνω.

2) Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 3754 προβλεπόμενον πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἀποφαινεται περὶ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ποινῶν ἀπολύσεως καὶ υποβιβασμοῦ εἰς τοὺς ἀρχιφύλακας καὶ ἀστυφύλακας, ἀκολουθεῖν τῆς διαδικασίας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ Συμβούλιον τοῦτο, ὡς καὶ διὰ τὰς ἀποφάσεις του, οὕσας ὑποχρεωτικὰς διὰ τε τὸν

Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, γενικῶς τὰ διὰ τὸ Ἀστυνομικὸν Συμβούλιον προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων.

3) Ἀμφότερα τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα Συμβούλια εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἀπορρίπτουσιν πρότασιν περὶ ἀπολύσεως ἢ υποβιβασμοῦ ἀστυνομικοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποφασίσωσι περὶ τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς.

Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 Συμβούλιον ἀποφασίζει ἐπὶ ἀναφορῶν παραπόνων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ ἐπιβλητέῳ ποινῶν ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Ἡ ἐγκατάλειψις θέσεως, ἢ ἐμφανὴς ἀπειθεία πρὸς ἀστυνομικὴν διαταγὴν, ἢ καθ' ὑποτροπὴν χαρακτηριστικὴ πρὸς ἀνωτέρω ἀσέβεια καὶ ἢ ἐπανειλημμένη ψευδὴς ἀναφορὰ συνεπάγονται ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς εὐθύνης τὴν παραπομπὴν τοῦ ὑπαξιούτου εἰς τὸ οἰκεῖον Συμβούλιον μὲ ἐρώτημα ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 3.

Καταργουμένης τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 2815 αἱ δύο πρῶται τοιαῦται τοῦ ἰδίου ἄρθρου τοῦ νόμου, αἱ ἀφορῶσαι τὰς κατ' ἀρχαιότητα ἐνεργουμένας προαγωγὰς τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

Οἱ προδεδιχαμένοι εἰς τοὺς βαθμοὺς ἀρχιφύλακος καὶ ὑπαστυνόμου β' καὶ α' τάξεως ἐνεργοῦνται κατόπιν ἐξετάσεων εἰς ἃς μετέχουσιν οἱ συμπληρώσαντες διετὴ εὐδόκιμον ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ προηγουμένῳ βαθμῷ.

Αἱ προαγωγὰι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου β' τάξεως ἐνεργοῦνται κατόπιν ἐξετάσεων εἰς ἃς μετέχουσιν ὑπαστυνόμοι Δ' ἔχοντες εὐδόκιμον τετραετὴ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ α' ἢ τριετὴ τοιαύτην καὶ δίπλωμα νομικῆς. Τὰ τῆς ὑποβολῆς προτάσεων, τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων καὶ τὰ τῆς βαθμολογίας κατ' αὐτὰς κανονίζονται διὰ Διατάγματος.

Διὰ τὰς ἐπὶ προαγωγῇ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἐξετάσεις τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καθορίζονται: 1) βαθμὸς διαγωγῆς, ἐξ οὗ ἐκπίπτεται ἀνάλογος πρὸς τὰς κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ποινὰς τοῦ ὑποψηφίου βαθμοῦ καὶ 2) βαθμὸς διοικητικῶν καὶ ἀστυνομικῶν προσόντων.

Οἱ βαθμοὶ οὗτοι, ἀπονεμόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος καὶ γνώμην τοῦ οἰκείου Διαμερισματάρχου καὶ ἀστυνομικοῦ ὑποδιευθυντοῦ, συνυπολογίζονται εἰς τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις ἐξισούμενοι πρὸς τοὺς τῶν κυριωτέρων μαθημάτων. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κανονισθῶνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου ταύτης.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 2815 καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς 4 παραγράφου αὐτοῦ προστίθεται τὸ ἐδάφιον α' ὁδοπορικῶν ἐξόδων δικαιοῦνται ἐπίσης καὶ οἱ ἐπ' ἀναρρωτικῆ ἀδείᾳ, ὡς καὶ εἰς εἰδικὰ θεραπευτήρια πρὸς νοσηλείαν μεταβαίνοντες ἢ ἐπανερχόμενοι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἄρθρον 5.

Μετὰ τὴν 2αν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 2815 προστίθεται.

Ἐπὶ παραπτώματων ὅμοις τούτων ἀναγομένων εἰς τὰ εἰδικὰ αὐτῶν καθήκοντα ἐν τοῖς ἀστυνομικοῖς γραφείοις, ὁ μὲν Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἔχει δικαίωμα νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἀπὸ

του βαθμού του γραφέως και κάτω πειθαρχικώς δια της ποινής της επιπλήξεως και του προστίμου μέχρι του ήμισους των μηνιαίων αυτών αποδοχών, ο δε αστυνομικός Διευθυντής, ο Διοικητής της Αστυνομικής Σχολής και ο Διευθυντής των Γραφείων του Αρχηγείου Αστυνομικός Διευθυντής δια της ποινής της επιπλήξεως ή του προστίμου μέχρι δραχμῶν 200. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τηρεῖται καὶ δι' αὐτοὺς ἡ ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων διὰ τοὺς αστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καθιερωμένη διαδικασία διὰ τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 6.

Αἱ κατωτέρω παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 2815 τροποποιούνται ὡς ἐξῆς κατὰ τὰ λοιπὰ τοῦ ἄρθρου παραμένοντος ὡς ἔχει.

Α) Αἱ εἰς αστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἐπιβαλλόμεναι ποιναι εἶναι: 1) συμβουλή ἢ παραινήσεις, 2) ἐπιπλήξεις, 3) πρόσθετος ὑπηρεσία, 4) πρόστιμον, 5) ἀργία, 6) ὑποβίβασμος καὶ 7) ἀπόλυσις.

Β) Ἡ ποινὴ τῆς ἀπολύσεως ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἀρχιφύλακας καὶ ἀστυφύλακας ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ἀστυνομίας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, εἰς δὲ τοὺς ἀνωτέρους τούτων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου.

3) Ἡ ποινὴ τοῦ υποβίβασμου ἐπιβάλλεται μόνον εἰς τοὺς ἀρχιφύλακας ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

4) Ἡ ποινὴ τῆς ἀργίας μὴ δυναμένης νὰ υπερβῇ τὸν ἓνα μῆνα ἐπιβάλλεται εἰς μὲν τοὺς ἀρχιφύλακας καὶ ἀστυφύλακας ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ, εἰς δὲ τοὺς ὑπαστυνόμους ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ, εἰς πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀργίας ὁ τιμωρούμενος λαμβάνει μόνον τὸ 1)2 τῶν ἀποδοχῶν του.

5) Τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου μέχρι τοῦ ήμισους τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, ἐπιβάλλει, ὁ μὲν Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντάς, ὁ δὲ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ἀστυνόμου α' καὶ κάτω αστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

6) Πρόστιμον μέχρι 200 δραχμῶν ἐπιβάλλει ἕκαστος αστυνομικός Διευθυντής καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς εἰς πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν αστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, πλὴν τοῦ ἀστυνομικοῦ Ὑποδιευθυντοῦ καὶ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς.

7) Ἡ ποινὴ τῆς προσθέτου ὑπηρεσίας ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἀρχιφύλακας ἢ ἀστυφύλακας ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς μέχρι 8 ὥρων.

8) Ἡ ποινὴ τῆς συμβουλῆς ἢ παραινήσεως ὡς καὶ ἡ τῆς ἐπιπλήξεως ἐπιβάλλεται ὑπὸ παντὸς αστυνομικοῦ ὑπαλλήλου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ Ἀστυνόμου β' τάξεως καὶ ἄνω πρὸς πάντα ὑπαλλήλου.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων τοῦ Ἀρχηγείου καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων ἀκούσι τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 2815 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 3095 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Οἱ Διευθυνταί, ὁ Γενικὸς Ἀγορανομικὸς Ἐπόπτης καὶ ὁ ὑποδιευθυντὴς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν τίθενται εἰς διαθεσιμότητα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, οἱ Ἀστυνόμοι ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς προτάσει τῶν οἰκείων προϊσταμένων καὶ οἱ λοιποὶ ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν Ἀστυνομικοῦ ἢ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, ἐξαιρέσει τῶν Ἀρχηγείων Ἀστυνομίας, τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων, τῶν Γραφείων Ἐξέδων καὶ τῶν Γραφείων Ἀγορανομικῶν Ἐπόπτη ὑπηρετούντων Ἀστυνομικῶν

ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπαστυνόμου α' καὶ κάτω, οἵτινες τίθενται εἰς διαθεσιμότητα ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ μετὰ πρότασιν τῶν προϊσταμένων τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 2815 προστίθεται ἡ ἐξῆς παράγραφος: «Ὁ τιμωρούμενος εἰς διαθεσιμότητα ὡς καὶ ὁ τιμωρούμενος δι' ἀργίας ἀπαγορεύεται κατὰ τὸν χρόνον τούτον νὰ γέρῃ τὴν στολήν του».

Ἄρθρον 8.

Μετὰ τὴν 2αν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ νόμου 2815 προστίθεται ἡ ἐξῆς παράγραφος: «Θεωρεῖται ἐπίσης ἀφιστάμενος τῶν καθηκόντων του καὶ ὁ ἀρχιφύλαξ ἢ ἀστυφύλαξ, ὅστις ἀπουσιάζει ἀθαιρέτως τῶν καθηκόντων του ἐπὶ ὅ ἐν συνόλῳ ὑπηρεσιακὰ ὄωρα, ἔστω καὶ διακεκομμένως ἐντὸς τριήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας τῆς ἀπουσίας του».

Ἄρθρον 9.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 43α τοῦ νόμου 3095 προστίθεται: «Διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν τιμωρεῖται, ὅστις ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἐκτελεῖ καθήκοντα νυκτοφύλακος ἢ ἄλλα ἔργα ἀστυνομικῆς φύσεως ἐκ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ἢ ὀργανώνει ἢ διευθύνει ὅπωςδήποτε ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀποβλέπουσαν.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος καθορισθῆσονται τὰ προσόντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν διευθυνόντων τοιαύτας ἐπιχειρήσεις καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων καθὼς καὶ ὁ τρόπος τῆς λήψεως τῶν ὡς ἄνω ἀδειῶν. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάγονται καὶ οἱ ἤδη τυχόν ἀσκούντες τοιαῦτα ἐπαγγέλματα.

Ἄρθρον 10.

Μετὰ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ νόμου 3095 τιμωρεῖται ὅστις κατὰ τὰς τελετὰς, παρατεῖξεις, ἐκπτώσεις, τόπους δημοσίας διασκεδάσεως ἢ προσιτὰ τῷ κοινῷ μέρει ἢ ἄλλας ἐν παύρῳ δημοσίας συναθροίσεις, καθ' ἃς περιπτώσεις λαμβάνονται πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως ἀστυνομικὰ μέτρα ἀρνείται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς ταῦτα καίτοι προσεκληθῇ ἐγγράφως ἢ προφορικῶς πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 11.

Οἱ ἀρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἔγγαμοι ἢ δὲν ἔχουσι τὰς οικογενεῖας των εἰς ἃς πόλεις ὑπηρετούντι, ἐστιῶνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ ἐστιατόρια τῶν αστυνομικῶν Ἐπιτελείων ἢ εἰς εἰδικὰς ἐπὶ τούτῳ ἰδρυόμενας ἀστυνομικὰς Λέσχας ἢ ἐν ἑλλείψει ταούτων εἰς ἐστιατόρια καθορισμένα ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων, τῆς προτάσει τῶν διευθυντῶν τῶν ὑπ' αὐτὰς τμημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τῶν ἀστυνομικῶν ἐστιατορίων καὶ Λεσχῶν, ὡς καὶ τὸ γρηματικὸν πρὸς ὑπερ ὀφείλει ἕκαστος ὑπάλληλος νὰ καταβάλλῃ ὀφισθῆσονται διὰ κανονιστικῆς διατάξεως τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 25α τοῦ νόμου 2815 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Οἱ Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι καὶ οἱ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, Πόλεων ὑπηρετούντες διοικητικῶν τοιοῦτοι καθίστανται ὑποχρεωτικῶς μέτοχοι τοῦ Ταμείου Πρωτογενείας Δημοσίων ὑπαλλήλων ὑποκειμενοὶ εἰς τὰς διὰ τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους καθοριζόμενας ὑποχρεώσεις καὶ ἀπολαμβάνοντες τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ βοηθημάτων.

Ὡς πρὸς τὸ ποσοστὸν τῶν κρατήσεων εἰς ἃς θὰ ὑπέκλινεται καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ βοηθήματος, οὗτινος θὰ δικαιούνται καθορίζεται ἡ ἐξῆς ἐξομοίωσις ὡς πρὸς τὰς περιπτώσεις ταύτας.

1) Ἀστυφύλαξ ἐξομοιοῦται μετὰ γραμμάτια α' τάξεως μετὰ τρετῆ δὲ ὑπηρεσίαν ἐξομοιοῦται μετὰ ἀκόλουθον.

2) Ἀρχιφύλαξ ἐξομοιοῦται μετὰ ἀκόλουθον μετὰ τριτητῆ δὲ ὑπηρεσίαν ἐξομοιοῦται μετὰ γραμμάτια β' τάξεως.

3) Ὑπαστυνόμος β' ἐξομοιοῦται μετὰ γραμμάτια β' τάξεως.

μετά τριετή δε υπηρεσίαν εξομοιούται με γραμματέα α' τάξεως.

4) Ύπαστυνομός α' τάξεως εξομοιούται με γραμματέα α' τάξεως, μετά τριετή δε υπηρεσίαν εξομοιούται με Εισηγητήν.

5) Αστυνόμος β' εξομοιούται με Εισηγητήν.

6) Αστυνόμος β' μετά τριετή υπηρεσίαν εις τον βαθμόν τούτον με Τμηματάρχην β' τάξεως.

7) Αστυνόμος α' εξομοιούται με Τμηματάρχην β'.

8) Αστυνόμος α' μετά τριετή υπηρεσίαν εις τον βαθμόν τούτον με Τμηματάρχην α' τάξεως.

9) Διευθυντής β' εξομοιούται με Τμηματάρχην α'.

10) Διευθυντής β' μετά τριετή υπηρεσίαν εξομοιούται με Διευθυντήν β' τάξεως.

11) Διευθυντής α' εξομοιούται με Διευθυντήν β'.

12) Διευθυντής α' μετά τριετή υπηρεσίαν εξομοιούται με Διευθυντήν α' τάξεως.

13) Αρχηγός εξομοιούται με Γενικόν Γραμματέα.

Όμοίως καθίστανται υποχρεωτικώς μέτοχοι του αυτού Ταμείου άπαντες οι τακτικοί κλητήρες πλην των καθαρστριών, έφ' όσον ούτοι μισθοδοτούνται έκ του Δημοσίου Ταμείου και εις βάρος αυτού, ίσχυουσών και διά τούτους των διατάξεων του από 15 Αύγουστου 1927 Π. Διατάγματος περί ύπαγωγής εις τό Ταμείον Προνοίας Δημοσίων Ύπαλλήλων άπάντων των τακτικών ύπηρετών.

Αί ύπερ του Ταμείου Προνοίας Δημοσίων ύπαλλήλων κρατήσεις άρχονται διά μέν τους πρό τής 1ης Ιουλίου 1926 διορισθέντας από 1ης Ιουλίου 1926, διά δε τους διορισθέντας μετά την 1ην Ιουλίου 1926 άφ' ής ήμέρας ήξαντο μισθοδοτούμενοι. Πρός άπόδοσιν των όφειλόμενων τούτων κρατήσεων θέλει ένεργείσθαι ή μηριαία κράτησις εις ποσόν διπλάσιον των υπό του πίνακος κρατήσεων όριζομένων, μέχρις έξσφλήσεως άρχής γενομένης από 1ης Μαΐου έ. έ.

Οί έντεταλμένοι διά την εκκαθάρισιν των άποδοχών ύπάλληλοι δέον από του μηνός Μαΐου έ. έ. και έφεξης να άναγράφωσιν έν ταίς μισθοδοτικαίς καταστάσεσι τό ποσόν τής κρατήσεως των άνωτέρω ύπαλλήλων και ύπηρετών.

Οί εις τό Ταμείον άρωγής άξιωματικών και λοιπών Χωροφυλακής ύπάρχοντες λογαριασμοί των δυνάμει του νόμου 3754 μεταταχθέντων εις την Αστυνομίαν Πόλεων άξιωματικών και Άνθυπαπιστών Χωροφυλακής εις πίστωσιν των, μεταβιβάζονται έντός μηνός εις τό Ταμείον Προνοίας Δημοσίων ύπαλλήλων, εις δ' ύπάγονται και ούτοι όριστικώς.

Οί τυχόν άπολυόμενοι έκ των άνωτέρω πρό τής πληρωμής των όφειλομένων κρατήσεων από 1ης Ιουλίου 1926 μέχρι 1ης Μαΐου 1929 και δικαιούμενοι κατά τās διατάξεις του νόμου περί Ταμείου Προνοίας Δημοσίων ύπαλλήλων βοηθήματος λαμβάνουσι τό άνάλογον αύτοίς βοήθημα μειωμένον κατά τό ποσόν των όφειλομένων κρατήσεων.

Εις τās διατάξεις του παρόντος συμπεριλαμβάνονται και οι δυνάμει του νόμου 3754 περί άρμεδιότητος Αστυνομίας Πόλεων άπομακρυνθέντες άστυνομικοί ύπάλληλοι: επί βαθμώ Αστυνομικού Διευθυντού.

Άρθρον 13.

Εις έκαστον των δυνάμει του νόμου 3754 μεταταχθέντων εις την Αστυνομίαν Πόλεων άξιωματικών και άνθυπαπιστών τής Χωροφυλακής παρέχεται έφ' άπαξ άμα τή μετατάξει των διά κατασκευήν στολής και χλαίνης ποσόν δραχμών 5.000 καταβαλλόμενον έκ τής οικείας προκαταβολής τής Αστυνομικής Διευθύνσεως Αθηνών και καταλογιζόμενον εις βάρος τής δι' άποδοχάς των άστυνομικών ύπαλλήλων πίστώσεως του προϋπολογισμού του Ύπουργείου των Έσωτερικών.

Άρθρον 14.

Η έποπτεία επί των ξενοδοχείων όσον άφορā τās ύγειονο-

μικās διατάξεις και έκδοσιν τούτων έν γενει ύπάγεται εις την άρμεδιότητα του Ύπουργείου των Έσωτερικών (Διευθύνσιν Αστυνομίας) διά πάσας τās πόλεις.

Πάσα λεπτομέρεια και π'ν έτερον συναφές άντικείμενον κανονισθήσεται διά Διατάγματος προτάσει των Ύπουργών Έθνικής Οικονομίας και Έσωτερικών έκδιδόμενον.

Άρθρον 15.

Τά των άστυνομικών ύγειονομικών έπιτροπών, τά τής βεβαιώσεως των παθήσεων έν γενει και των περιστάσεων, ύφ' ός έπ'ήλθον αύται και πάσα έτέρα λεπτομέρεια ρυθμίζεται διά Διατάγματος.

Άρθρον 16.

Η παρά τή Αστυνομική Διευθύνσει Κερκύρας θέσις άστυκτηνιατρού καταργείται, ή δε θέσις ιδιώτου ιατρού καθορίζεται με μισθόν και βαθμόν άστυϊάτρου.

Άρθρον 17.

Έν τέλει του άρθρου 26 του νόμου 3095 προστίθεται ή έξής παράγραφος:

Οί δυνάμει τής 11 παραγράφου του παρόντος άρθρου και του νόμου 2932 μετατασσόμενοι άξιωματικοί τής Χωροφυλακής εξομοιούμενοι προς άστυνομικούς ύπαλλήλους, δέν δύναται να έκτελώσιν έξωτερικήν ύπηρεσίαν, περιβάλλονται όμως δι' όλων των λοιπών έν γενει δικαιωμάτων, καθηκόντων και προνομίων του βαθμού των, δι' ών και οι έκ τής Χωροφυλακής προσερχόμενοι: ώσαύτως όμοιόβαθμοί των. Δι' άποφάσεως του Ύπουργού των Έσωτερικών κανονισθήσονται τά τής στολής τούτων, ώς και των άστυϊάτρων.

Άρθρον 18.

Δι' άποφάσεως του επί των Έσωτερικών Ύπουργού, στηριζομένης εις πρότασιν του Αρχηγού τής Αστυνομίας, δύναται να καθορσθή ειδικόν άστυνομικόν σήμα ένδεικτικόν τής ιδιότητος του άστυνομικού, φερόμενον ύπό των έν πολιτική περιβολή τούτων. Διά τής αύτης άποφάσεως καθορισθήσονται αι λεπτομέρειαι τής έφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 19.

Τά δι' ών διεπράχθησαν άδικήματα έργαλεία και σκεύη, έφόσον ήθελον κριθή άπαραίτητα ύπό τής Αστυνομίας, φυλάσσονται έν τώ παρά τή Διευθύνσει Αστυνομίας Πόλεως Αθηνών συνιστωμένω Έγκληματολογικώ Μουσείω, συντασσόμενης περί τούτου σχετικής έκθέσεως τής Αστυνομίας και διαβιβαζομένης εις την Είσαγγελικήν Αρχήν. Αιτήσει τής τελευταίας ταύτης ό προϊστάμενος του Μουσείου όφείλει να προσάγ'η εις τον άνακριτήν ή τό δικαστήριον κατά την ήμέραν τής έκδικάσεως τά ως πειστήρια χρησιμεύοντα και έν τώ Μουσείω φυλάσσόμενα έργαλεία ή σκεύη, άτινα μετά την έκδικασιν φυλάσσονται έν τώ Μουσείω.

Άντικείμενα δημευθέντα κατάλληλα διά τό Έγκληματολογικόν Μουσείον και την έν γενει Αστυνομικήν ύπηρεσίαν, έφ' όσον ήθελον ζητηθή παρά τής Αστυνομικής Αρχής, δέν έκποιούνται, αλλά παραδίδονται αύτ'η.

Άρθρον 20.

Ο παρά τώ Ύπουργείω των Έσωτερικών Διευθυντής τής Αστυνομίας Πόλεων δύναται να ένεργή έπιθεωρήσεις των Αστυνομικών ύπηρεσιών έντολή του Ύπουργού.

Άρθρον 21.

Αί διά του παρόντος έπιφερόμεναι τροποποιήσεις εις τά άρχικά άρθρα του κωδικοποιηθέντος νόμου 2815 θεωρούνται τροποποιούσαι και τās τυχόν άντικειμένης διατάξεις των τροποποιησάντων ή συμπληρωσάντων τούτων νόμων 3095, 3278, 3344 και 3754, έστω και αν δέν αναφέρεται ρητώς τούτο.

Άρθρον 22.

Έν συνεχεία τής α' παραγράφου του άρθρου 15 του νόμου 3754 «περί άρμεδιότητος τής Αστυνομίας Πόλεων» προστίθεται ή φράσις: «δι' άποφάσεως του Ύπουργού των Έσωτερικών, δυνάμενον να τροποποιήση την γνώμη τής Έπιτροπής, όσον άφορā την χρησιμότητα των οικημάτων.

Κωδικοποίησις.

Άρθρον 23.

Επιτρέπεται η δια Διατάγματος κωδικοποίησις πασών ών άφορώσων την Αστυνομίαν Πόλεων διατάξεων, νόμων και Νομοθετικών Διαταγμάτων ύπ' αύξοντα αριθμόν νόμου όν του παρόντος και τίτλον «Όργανισμός του Σώματος Αστυνομίας Πόλεων».

Εν Αθήναις τη 23 Μαρτίου 1929.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τό Υπουργικόν Συμβούλιον.

Ο Πρόεδρος
Έλευθ. Βενιζέλος

Τα μέλη

Α. Καραπάνος, Π. Πετρίδης, Κ. Ζαβιτσιάνος, Κ. Γόντικας,
Γ. Μαρής, Π. Βουρλούμης, Α. Χρηστομάνος, Ι. Κωνσταν-
τίνος, Έμμ. Έμμανουηλίδης, Θ. Σοφούλης, Π. Αργυρό-
πουλος.

(2)

Περί επικινδύνων οικοδομών.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας ύπ' όψει τας διατάξεις του από 17 Ιουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περί σχεδίων πόλεων, κωμών και συνοικισμών του Κράτους και οικοδομής αυτών», προτάσει του Ημετέρου επί της Συγκοινωνίας Υπουργού, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

1. Διακρίνονται τέσσαρες περιπτώσεις επικινδύνων οικοδομών. Επικίνδυνοι από άπόψεως στατικής και δομικής, επικίνδυνοι από άπόψεως υγιεινής, από άπόψεως ασφαλείας κατά του πυρός και από άπόψεως κυκλοφορίας του κοινού εις τό έσωτερικον χώρων συναθροίσεως.

2. Οικοδομή και έν γένει κατασκευή τις θεωρείται επικίνδυνος από άπόψεως στατικής και δομικής (κοινώς έτοιμόροπος) όταν λόγω ανεπαρκούς ή κακής θεμελιώσεως, κακής ποιότητος ή συνθέσεως των υλικών έξ ών αποτελείται, κακοτέχνου έργασίας δομήσεως, ύποσκαφής ή διαβρώσεως ύπό ύδάτων ή έτέρων υγρών, άκαταλλήλου διατάξεως ή συνδέσεως ή ανεπαρκών διαστάσεων των στοιχείων αυτής, δέν παρουσιάζει έν όλω ή και έν μέρει την απαιτουμένην διά τά φορτία τά όποια θά παστάζει και έν γένει τον προορισμόν της ασφαλείαν. Δι' άς περιπτώσεις δέν έχει έκδοθη ειδικός κανονισμός ασφαλείας, (ήτοι όρια ασφαλείας υλικών, τηρητέοι κανόνες ύπολογισμού, όροι ποιότητος, και έπεξεργασίας και εφαρμογής υλικών, κανόνες δομήσεως και δοκιμαί υλικών και κατασκευών), λαμβάνονται ύπ' όψιν τά γενικώς έν τη έπιστήμη ισχύοντα έν σχέσει προς την ειδικήν φύσιν και έπεξεργασίαν των υλικών και τον τρόπον δομήσεως της ύπό έλεγχον κατασκευής. Οσάκις ύφίστανται σαφείς ένδείξεις του κινδύνου έκδηλούμεναι διά σημαντικών καθιζήσεων, παρεκκλίσεων, άποσυνθέσεων μαζών τοιχοποιίας, ρωγμών δηλωτικών στατικής ανεπαρκείας εις σημείον επικίνδυνον, ό κίνδυνος θεωρείται ως άμεσος και ή κατασκευή χαρακτηρίζεται κοινώς ως επικινδύνως έτοιμόροπος. Το αυτό ισχύει και όσάκις δέν ύπάρχουσι μέν τοιαύται έξωτερικα ένδείξεις, άλλ' έκ του ύπολογισμού ή του τρόπου δομήσεως (διά τά ύπό έκτέλεσιν έργα) ή της επενεργείας ώρισμένων γνωστών κτιρίων προκύπτει αναμφισβήτητος ή ύπαρξις του κινδύνου.

Εις την περίπτωση του παρόντος άρθρου ύπάρχοντα και τά κτηρήματα ασφαλείας του εις τούς κοινοχρήστους χώρους κυκλοφορούντος κοινού, ήτοι βαθμίδες εισόδων και έξώστα και έν γένει επικίνδυνοι αρχιτεκτονικαί προεξοχαί.

3. Κτίριον ή διαμέρισμά αυτού θεωρείται επικίνδυνον από άπόψεως υγιεινής όταν δέν πληροί τούς σχετικούς όρους ούς καθορίζει ό οικοδομικός κανονισμός.

4. Κατασκευή τις ή διαμέρισμα αυτής θεωρείται επικίνδυνον από άπόψεως ασφαλείας κατά του πυρός, όταν δέν πληροί τούς σχετικούς όρους ούς καθορίζει ό οικοδομικός κανονισμός. Εξαιρετικώς διά τούς χώρους συναθροίσεως του κοινού έφ' όσον δέν έχει έκδοθη ειδικός κανονισμός ασφαλείας κατά του πυρός, εφαρμόζονται τά κατά την κρίσιν της Αρχής ένδεικνυόμενα μέτρα κατ' αναλογίαν προς τά άλλαχού ισχύοντα.

5. Χώρος συναθροίσεως του κοινού θεωρείται επικίνδυνος από άπόψεως κυκλοφορίας του κοινού, όταν δέν πληροί τούς απαιτούμενους όρους διά την άνετον και ασφαλή κυκλοφορίαν του κοινού έντός αυτού, την άνετον παρακολούθησιν των έν αύτώ θεαμάτων και άκροαμάτων κλπ. και την ταχείαν και ασφαλή εκκένωσιν εις περίπτωσιν αιφνιδίας ανάγκης. Εφ' όσον πάντα ταύτα δέν προβλέπει ειδικός κανονισμός, ή Αρχή δικαιούται να προβαίνει έκάστοτε εις την ρύθμισιν των κατά την κρίσιν της.

Άρθρον 2.

1. Πάς πολίτης δικαιούται να καταγγέλλη την πιθανολογούμενην ύπαρξιν κινδύνου εις τας οικοδομάς, ή δέ Αστυνομική Αρχή και ή επί της εφαρμογής του σχεδίου ύπηρεσία δικαιούται να θέτωσι ύπό έλεγχον προς εξακριβώσιν ύπάρχοντες τυχόν κινδύνου πάν κατασκευάσιμα, είτε άπεπερατωθέν είτε ύπό κατασκευήν διατελούν.

2. Έν πάση περιπτώσει άρμοδια διά την ένάσκησιν του έλέγχου ως προς τον ύφιστάμενον κίνδυνον κατασκευών εινε ή επί της εφαρμογής του σχεδίου τεχνική ύπηρεσία εις ήν και πρέπει να παραπέμπηται πάσα σχετική καταγγελία ή αίτησις, ή δέ Αστυνομική Αρχή όφείλει να επιβάλλη την έκτέλεσιν των ύπό της ύπηρεσίας ταύτης αποφασισμένων κατά τό παρόν Διατάγμα.

3. Οσάκις ό ιδιοκτήτης ή μισθωτής ακινήτου ζητεί τον έλεγχον αυτού ύπό της Αρχής από άπόψεως ασφαλείας διά μελετωμένας έργασίας δομήσεως (οίον προσθήκας όρόφων, μεταρρυθμίσεις, κατεδαφίσεις μεσοτοιχών κ.τ.τ.) ή δι' επαύξησιν της φορτώσεως αυτού όπωςδήποτε, όφείλει να συνυποβάλλη μετά τής αίτήσεως του και σχετικήν έκθεσιν εξέτάσεως της κατασκευής ύπό δύο ιδιωτών πολιτικών μηχανικών διπλωματούχων άνωτάτων άνεγνωρισμένων ύπό του Κράτους τεχνικών Σχολών και όσα ή ύπηρεσία θεωρήση αναγκαία σχετικά διαγράμματα, έκτελών έν ανάγκη ιδία έξαπάνη και φροντίδι πάσαν απαιτουμένην δοκιμαστικήν έργασίαν.

Άρθρον 3.

1. Εις κτίρια επικίνδυνα από άπόψεως υγιεινής ή ασφαλείας κατά του πυρός, επιβάλλεται ή άρσις του κινδύνου ή τά έκ της τυχόν μη τοιαύτης άρσεως αναγκαστικά μέτρα έφ' όσον ό οικοδομικός κανονισμός προβλέπει ρητώς τούτο διά την ύπό έλεγχον περίπτωσιν. Έάν όμως ό κίνδυνος ύφίσταται ως προς την ασφαλείαν της κατασκευής από άπόψεως στατικής ή δομικής ή από οιασδήποτε άπόψεως εις χώρους συγκεντρώσεως του κοινού, ή άρσις αυτού και τά έκ της τυχόν μη άρσεως μέτρα επιβάλλονται άμέσως εις πάσαν περίπτωσιν άνευ ουδεμιás εξαίρεσεως.

Άρθρον 4.

1. Η επί του έλέγχου του κινδύνου ύπηρεσία (ό ύπό του νομομηχανικού ή προϊσταμένου του επί της εφαρμογής του σχεδίου γραφείου ή του προϊσταμένου των ύποτεταγμένων αύτώ γραφείων ορίζομενος τεχνικός υπάλληλος) κατόπιν καταγγελίας ή αίτήσεως ή ειδοποίησεως ύπό της αστυνομικής αρχής ή και οίκοθεν ενεργούσα, προβαίνει εις την αυτοψίαν προς εξακριβώσιν του κινδύνου, συντάσσοιτα περί τούτου σχετικήν έκθεσιν (πρωτόκολλον). Έάν πρόκειται περί λίαν μεμαχρυσμένου από της έδρας της τεχνικής ύπηρεσίας μέρους και ή συγκοινωνία εινε δυσχερής, ή αστυνομική αρχή έν συνεννοήσει μετά του πρόέδρου της κοινότητος δύνανται να αναθέσωσι τον έλεγχον και εις οίονδήποτε άλλον μηχανικόν, έν έλλείψει δέ τοιούτου και

είναι δεδουλευμένης δυνατότης επιπρόσθετον εκ των πλησιέστερων εις το υπό τεχνικών ακίνητων ευρισκόμενων. Ουτοι υποχρεούνται εις την συντάξιν της έκθεσεως, ητις παραδίδεται εις την αστυνομικην η οποία συν τη κοινοποιήσει αντιγράφου αυτης εις τους ενδιαφερομένους κατά τας διατάξεις του άρθρου 5 διαβιβάζει το πρωτότυπον εις το γραφειον της ως άνω τεχνικής υπηρεσίας. Τα των ενστάσεων και αναθεωρήσεως των αυτων συντασσόμενων εκθέσεων, υπήγονται εις τας γενικὰς διατάξεις του άρθρου 5 και εφεξής :

2. Η ως άνω έκθεσις πρέπει να διασαφηνίξη το εξετασθέν ακίνητον και να καθορίξη το είδος και την έκτασιν του κινδύνου ως επίσης και λεπτομερώς τὰ εφαρμοστέα προς άρσιν αυτου μέτρα τὸ ἀναγκαστικὸν ἢ οὐ κτῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκκένωσεως τῶν διαμερισμάτων δια τὴν πραγματοποιήσιν τῶν μέτρων τούτων και τὴν προθεσμίαν ἐντός τῆς ὁποίας πρέπει ταῦτα νὰ ἀρθῶσι (ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ κινδύνου). Ἐὰν ἡ αὐτοψία διαπιστώσῃ ὅτι πρόκειται περὶ κινδύνου ἀναγομένου εἰς τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τοῦ πυρός ἢ εἰς τὴν κυκλοφορίαν χώρων συνάθροισσεως τοῦ κοινού και τὰ ἐπιβλητέα πρὸς ἀποσόβησιν αὐτοῦ μέτρα δὲν προβλέπονται ὑπὸ εἰδικῆς οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ, τότε ἡ έκθεσις παραπέμπει τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παράγρ. 1 ἐπιτροπήν. Ἡ έκθεσις πλὴν τῶν ἄλλων, πρέπει νὰ μνημονεύῃ ἐὰν ἡ κατεδάφισις ἐπιβάλλεται λόγῳ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐπισκευῶν (ἴδε ἐπομένῃν παράγραφον 3), ὡς επίσης νὰ ὀρίξη σαφῶς και λεπτομερώς τὰς συνεπειὰς τῶν ἐν αὐτῇ ὑποδεικνυομένων (παράγρ. 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου).

3. Διὰ τὴν ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου πρέπει νὰ υποδεικνύονται τὰ ἡπιώτερα κατὰ προτίμησιν μέτρα, ὅσον ἐπισκευαί, ἐνισχύσεις, μεταρρυθμίσεις, προσθήκαι κ.τ.τ. ἐν ἐσχάτῃ δὲ ἀνάγκῃ ὀριστικαὶ κατεδαφίσεις. Πάντως αἱ ὑποδεικνυόμεναι ἐργασίαι πρέπει νὰ ἐπιτρέπωνται ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων (π. χ. περίπτωσις μὴ ἐπισκευῆς ἀλλὰ κατεδαφίσεως ἐπισκευασίμου μὲν ἀλλὰ ρομοτομουμένου ἐπικινδύνου τμήματος κτιρίου) ἢ τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ, εἰς περίπτωσιν δὲ κατεδαφίσεως μεσοτάξιδυ πρὸς ὀνοικοδόμησιν ἀσφαλεστέρου και τῶν ἐκ ταύτης συνεπειῶν (Κεφάλαια XVI και XVII οἰκοδ. κανονισμοῦ) νὰ ἐπιβάλληται μόνιμος τρόπος ἀποσοβήσεως τοῦ κινδύνου και οὐχὶ πρόχειρα μέτρα. Ὁ ἰδιοκτῆτης ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόξη ταχέως και ἐμπροθέσμως τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς αὐτοψίας ὑποδεικνυόμενα μέτρα, δικαιούμενος νὰ πραγματοποιή και ριζικώτερα τοιαῦτα. Ἐφ' ὅσον τὸ ἀκίνητον διατελῇ ὑπὸ ἀναγκαστικῶν ὄρων μισθώσεως, τὰ ριζικώτερα καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὑποδεικνυομένων μέτρα ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον οἱ ἐν λόγῳ ὄροι ἐπιτρέπουσι τὸ τοιοῦτον και κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις.

4. Μὴ πραγματοποιήσοντας τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐμπροθέσμως τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ὑποδεικνυομένων μέτρων, τότε ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ καθ' ὑπόδειξιν τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 τεχνικῆς υπηρεσίας προβαίνει εἰς ἄρσιν τοῦ κινδύνου ἐφαρμόζουσα τὰ ἐπόμενα μέτρα.

α') Τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκκένωσιν και ἀχρησίαν τῶν ἐπικινδύνων διαμερισμάτων μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἄρσεως τοῦ κινδύνου ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κινδύνου ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν παραγράφων 3, 4 και 5 τοῦ ἄρθρου 1 και ἡ ἀχρησία κρίνεται ὡς ἐπαρκὲς μέτρον διὰ τὴν ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου.

β') Τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκκένωσιν και κατεδάφισιν τῶν ἐπικινδύνων μερῶν τῆς κατασκευῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κινδύνου προβλεπομένου ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἢ και τῶν λοιπῶν παραγράφων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐὰν ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀχρησία δὲν κρίνεται ἐπαρκῆς πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου.

Ἐὰν τὸ ἐπικινδύνον τῆς κατασκευῆς ὀφείλεται εἰς παράβασιν ρητῶν διατάξεων τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ ὧν ἐπιβάλλετο ἡ τήρησις, τότε ἡ ως ἄνω (περίπτωσις α') ἀχρησία δὲν εἶνε ἐπαρκῆς και ἐπιβάλλεται ἡ κατεδάφισις τοῦ ἐπικινδύνου μέρους και ἡ προσαρμογὴ πρὸς τὸν οἰκοδομικὸν κανονισμόν.

Διὰ τὴν ὡς ἄνω ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου δὲν ἀπαιτεῖται αὐθεψια εἰδικῆς διατύπωσις, ῥηκαιοῦται δὲ νὰ ἀχρηστεύῃ ἢ και κατεδαφίξη και μὴ ἐπικινδύνου τμήμα τῆς κατασκευῆς, ἐφ' ὅσον τὸ τοιοῦτον ἀπαιτεῖται κατὰ κρίσιν τῆς διὰ τὴν ἀποσόβησιν και ἄρσιν τοῦ κινδύνου ἐκ ἐπικινδύνου διαμερισμάτων ἢ ἀποτελεῖ συνέπεραν τῆς ἐπαρσεως αὐτῶν, τῆς ἀρχῆς οὐδεμίαν ὑποχρεῖσθαι εἰς τὴν ὑποστύλωσιν, ἐνίσχυσιν και ἐπισκευὴν τῆς κατασκευῆς.

Προκειμένου περὶ οἰκοδομῆς διατελούσης ὑπὸ κατασκευῆς ἢ ἐπισκευῆς, ἡ συντάξις τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκθέσεως ἐπάγεται τὴν ἐν γένει ἀναστολήν τῶν ἐργασιῶν μέχρι ὀριστικῆς ἄρσεως τοῦ κινδύνου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκθέσεως κοινοποιεῖται ὑπὸ τῆς τεχνικῆς υπηρεσίας διὰ τῆς αστυνομικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην και τοὺς τυχόν ἐνοίκους. Προκειμένου περὶ ζητημάτων ἀναφερομένων εἰς μεσοτοιγῶν και τὰς ἐκ τυχόν κατεδαφίσεως αὐτοῦ πρὸς ἀνοικοδόμησιν συνεπειὰς (Κεφαλ. XVII οἰκοδ. κανονισμοῦ), ἡ έκθεσις κοινοποιεῖται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς γείτονας ἰδιοκτῆτας και τοὺς τυχόν ἐνοίκους. Οἱ ενδιαφερομένοι δικαιούνται νὰ υποβάλωσι ἐνστάσεις κατὰ τῆς τυχόν ἐκθέσεως τῆς τεχνικῆς υπηρεσίας ἐντός ὀρισμένης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ὀριζομένης ἐν αὐτῇ τῇ ἐκθέσει. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς προθεσμίας ταύτης λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ βαθμὸς τοῦ κινδύνου και ἡ ἀπόστασις τοῦ τόπου ἐνῶ τὸ ἐπικινδύνον ἀκίνητον ἀπὸ τῆς ἐδρας τῆς υπηρεσίας. Ἡ ἐνστασις πρέπει νὰ υποβάλληται πάντοτε εἰς τὴν συντάξασαν τὴν έκθεσιν ὑπηρεσία εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ τῆς αστυνομικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου ἐν ᾧ τὸ ἀκίνητον ἐπιβιβάζεται δὲ ἡ χρονολογία τῆς υποβολῆς τῆς, ἀπὸ τῆς παραδασῆς τῆς εἰς τὴν αστυνομικὴν ἢ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν (ἐὰν ὑπεβλήθη εἰς τὴν τελευταίαν ἀπ' εὐθείας). Ἡ ἐμπροθέσμος ὑποβολὴ τῶν ἐνστάσεων ἀναστῆλκει οἰκοθεν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκθέσεως (πρωτοκόλλου) μέχρις ἐκδόσεως νεωτέρας ἀποφάσεως, ἐὰν δὲ αἱ ἐνστάσεις ὑποβληθῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, αὐτὴ ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ ἐγκαίρως τὴν αστυνομικὴν ἀρχὴν διὰ τὴν ἀναστολήν. Ἐνστάσεις ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἢ ἐτέρας ἀρχὰς δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν και διαπέμπονται ἀπλῶς εἰς τὸ συντάξιν τὴν έκθεσιν γραφείον ὅπερ ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτῶν ἐφ' ὅσον περιέλθωσιν εἰς τοῦτο ἐντός τῆς τεταγμένης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας. Ἐν τῇ ἐκθέσει περὶ ἐπικινδύνου οἰκοδομῆς, πρέπει συν τοῖς ἄλλοις νὰ καθορίζηται ὁ τρόπος ὑποβολῆς τῶν ἐνστάσεων και νὰ τινίξηται πῶς πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν αὐταί ἵνα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν.

2. Ὑποβληθεισῶν κανονικῶς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνστάσεων εἰς τὸ συντάξιν τὴν έκθεσιν γραφείον, τοῦτο ἐπιμελεῖται τῆς ἀναθεωρήσεως αὐτῆς. Ἡ ἀναθεωρήσις τῆς ἀρχικῆς ἐκθέσεως πρέπει νὰ ἐνεργῆται πάντοτε ὑπὸ ἀνωτέρου τεχνικοῦ ὑπαλλήλου τῶν Δημῶσιων Ἐργῶν, διπλωματούχου Πολιτικῆς Μηχανικῆς. Ἄν τοιοῦτος δὲν ὑπάρξῃ ἐν τῷ συντάξαστι τὴν ἀρχικὴν έκθεσιν γραφεῖω, τότε ἡ ἀναθεωρήσις παραπέμπεται ὑπὸ τοῦ τελευταίου εἰς τὸ εἰς ὃ ὑπάγεται τοῦτο προϊστάμενον γραφείον Νομομηχανικοῦ ἢ Σχεδίου Πόλεως.

Ἐὰν ὁ εἰς τὴν ἀναθεωρήσιν προβαίνων μηχανικὸς καταλήξῃ εἰς συντάξιν ἐκθέσεως με συμπεράσματα διαφέροντα τῶν τῆς ἀρχικῆς, τότε ἀμφοτέραι αἱ ἐκθέσεις τίθενται ὑπ' ὄψιν τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Νομομηχανικοῦ ἢ Σχεδίου Πόλεως τῆς περιφερείας, ὅστις κατόπιν αὐτοψίας προβαίνει αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ἀναθεωρήσιν, ἐκτός ἐὰν στερῆται τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσόντων, ὅπότε τὴν ἀναθεωρήσιν ἐνεργεῖ ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῷ Γραφεῖω Πολιτικὸς Μηχανικὸς. Ὁμοίως ἐνεργεῖται πάντοτε ἡ ἀναθεωρήσις και ὁσῶνι πρόκειται περὶ ἐνστάσεων ἀναφερομένων εἰς κίνδυνον ἀσφαλείας ἀπὸ στατικῆς και δοκιμῆς ἀπόψεως α') ἐπὶ κατασκευῆς μισολιθικῶν ἐγ-

σκιροκονιάματος ή εξ ώπλισμένου σκιροκονιάματος ή εκ σιδήρου, β') επί σοβαρών θεμελιώσεων και υποθεμελιώσεων, γ') επί των περιπτώσεων περιών τα άρθρον 2 παράγρ. 3 και δ') επί μεσοτοιχών και των εις την κατεδάφισιν και ανοικοδόμησιν αυτών εις περίπτωσιν ανεπαρκείας παρομαρτούντων συναφών ζητημάτων ασφαλείας (Κεφάλαια XVI και XVII οίκου κανονισμού).

3) Η αναθεωρητική έκθεσις συντάσσεται και κοινοποιείται καθ' όν και ή αρχική πρόπον επιτρέπονται δε κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περί των εις την προηγουμένην παράγραφον, αναφερομένων τεσσάρων περιπτώσεων ασφαλείας από στατικής και δομικῆς ἀπόψεως. Ο τρόπος υποβολῆς των ἐνστάσεων κατὰ τῆς δευτέρας ἐκθέσεως εἶναι ὁ αὐτός ὡς ἀνωτέρω και διαπέμπονται αὐταῖς ὑπό τοῦ εις δ' ὑποβάλλονται γραφείου εις τὸν ἀρμόδιον Ἐπιθεωρητὴν Δημοσίων Ἔργων, ὅστις ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν τελικῶς.

4. Ο οἰκείος Ἐπιθεωρητῆς δικαιούται και οἰκοθεν νὰ ἐλέγχει τὰς περί ἀναγνωρίσεως ἐπικινδύνων οἰκοδομῶν πράξεις των τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς περιφερείας του και νὰ προβαίνει εις ἀναθεώρησιν των σχετικῶν ἐκθέσεων ἀποφαινόμενος ἐπ' αὐτῶν τελικῶς.

5. Ἐπὶ των εις την ἀνωτέρω παράγρ. 3 μνημονευμένων τεσσάρων περιπτώσεων ασφαλείας ἀπὸ στατικῆς δομικῆς ἀπόψεως, δικαιούνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ φερεθῶσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ εις τὸ Ὑπουργεῖον, οὗτινος και ὁ τελευταῖος δύναται ἐάν κρίνη ἀναγκαῖον νὰ ζητῇ τὴν ἐπιμέρισιν, ἐάν ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἀντιτίθεται πρὸς ἐκθεσιν δύο ἰδιωτῶν πολιτικῶν μηχανικῶν διπλωματούχων ἀνωτάτων ἀνεγνωρισμένων Τεχνικῶν σχολῶν, συντασσομένων φροντίδι των ἐνδιαφερομένων. Τὸ Ὑπουργεῖον ἀποφαινεται ἀφ' οὗ ἐξετάσει τὴν ὑπόθεσιν δι' ἐπιτροπῆς και δοκιμῶν ἢ καθ' ὄν ἕτερον νομίσει κατάλληλον τρόπον.

Ἄρθρον 6.

1. Πᾶσα οἰαδήποτε δαπάνη διὰ τὸν ἔλεγχον των οἰκοδομῶν ἀπὸ ἀπόψεως κινδύνου, βαρύνει τὸν ἰδιοκτῆτην, ὀφείλοντα νὰ προβαίνει εις πᾶσαν ἐργασίαν και πᾶσαν δοκιμὴν ἢ τεχνικὴν ὑπηρεσίαν ἢθελε θεωρήσει ἀναγκαῖαν διὰ τὸν ἔλεγχον. Προβαίνουσης ἐν ἀμελείᾳ αὐτοῦ τῆς Ἀρχῆς εις τὴν ἀναγκαστικὴν ἄσπιν τοῦ κινδύνου, ἐπιβαρύνεται οὗτος διὰ των σχετικῶν δαπάνων, αἵτινες εἰσπράττονται παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου δι' ἀπλῶν καταστάσεων κατὰ τὰς περί εἰσπράξεων δημοσίων, ἐσθδων διατάξεις.

2. Εἰς περίπτωσιν ἀναγκαστικῆς ἄρσεως τοῦ κινδύνου διὰ παρεμβάσεως τῆς Ἀρχῆς, οἱ Δήμοι και αἱ Κοινότητες πρέπει νὰ προκαταβάλλωσι τὰς ἀναγκαῖας σχετικὰς δαπάνας και θέλωσιν εἰσπράττει ταύτας κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα. Ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ καταβάλλῃ ταύτας και τὸ Δημοσίον. Πάντως ἡ ἀναγκαστικὴ ἄρσις τοῦ κινδύνου ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς πρέπει νὰ ἐπιδιώχεται διὰ τοῦ οικονομικωτέρου τρόπου.

3. Ο ἰδιοκτῆτης τῆς ἐπικινδύνου οἰκοδομῆς καθίσταται ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν φθορὰν και ζημίαν ἢ ὅποια ἤθελεν προξενῆθαι εις τὴν ἰδίαν ἢ τὰς γειτονικὰς ἰδιοκτησίας ἢ εις τὸ περιεχόμενον αὐτῶν εις περίπτωσιν παρεμβάσεως τῆς ἀρχῆς πρὸς ἄσπιν τοῦ κινδύνου.

4. Ἐάν ὁ κίνδυνος ὀφείλεται εις παράβασιν τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ, ὅστις ἔδει νὰ τηρηθῇ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, πλὴν τῆς κατὰ τὸ παρὸν Διάταγμα παρεμβάσεως τῆς ἀρχῆς πρὸς ἄσπιν αὐτοῦ, ἐφαρμόζονται ἐν ἀνάγκῃ πρὸς ἐπιτροπὴν τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ και αἱ περί αὐθαγρέτων κατασκευῶν διατάξεις.

5. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου και εις πᾶσαν ἕτεραν περίπτωσιν ἐπικινδύνου οἰκοδομῆς ἢ ἀπὸ τῆς ὁποίας κίνδυνον δὲν αἶρει ὁ ἰδιοκτῆτης ἐντὸς τῆς ἐπιτροπῆς τελικῆς ἐκθέσεως τασσομένης προθεσμίας, ἢ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τῇ ὑποδείξει τῆς ἀρμοδίας τεχνικῆς ὑπηρεσίας και ἡ τελευταία ἀφ' εὐθείας ἀσκασι τὴν ποινικὴν δίωξιν

κατὰ τοῦ παραβάτου κατ' ἐφαρμογὴν των διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3976. Πάντως ἡ ποινικὴ δίωξις ὅπαιτε ὅπως ἡ ἐκθεσις περί τοῦ κινδύνου καταστῆ ἐκτελεστὴ λόγω μὴ ἐμπροσθεσίου ὑποβολῆς ἢ μηδὲως ὑποβολῆς ἐνστάσεων ἢ ἐκδοθῆ ἢ ἐπ' αὐτῆς τελικῆ ἀπόφασις εις περίπτωσιν ἐνστάσεων, πρέπει δὲ αἱ ποινικαὶ αὐταὶ συνέπειαι νὰ σημειῶνται ἐν τῇ σχετικῇ ἐκθέσει λεπτομερῶς, πρὸς γνῶσιν των ἐνδιαφερομένων.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς περίπτωσιν ἐπικινδύνως ἐτοιμορρόπων κατασκευῶν (ἄρθρ. 1 παράγρ. 2) τὴν ἐκθεσιν καταρτίζει ἐπιτροπὴ καταρτιζομένη κατὰ τὰ ἐφεξῆς ὀριζόμενα και μετὰ τριήμερον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς εις τὸν ἰδιοκτῆτην και τοὺς ἐνοίκους, προβαίνει ἢ Ἀστυνομικῆ Ἀρχῆς εὐθὺς ἀμέσως εις τὴν κατεδάφισιν τῆς ἐπικινδύνου κατασκευῆς, ἀποκλειομένης οἰασδήποτε ἐνστάσεως ἢ παρεμβάσεως. Ἐάν ἡ Ἐπιτροπὴ διαπιστώσῃ σοβαρὸν και ἄμεσον κίνδυνον, κατόπιν σχετικῆς περί τοῦτου μνείας ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς δύναται ἢ ἐκκένωσις και κατεδάφισις νὰ συντελεσθῇ παραχρῆμα.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ εἶναι τριμελὴς και συντίθεται ἐκ τριῶν πολιτικῶν μηχανικῶν ἐκ των ἐν τῷ τόπῳ ὑπηρετούντων δημοσίων ὑπαλλήλων, κατὰ προτίμησιν δὲ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ὡν τοὐλάχιστον εἰς πρέπει ν' ἀνήκῃ εις τὴν ὑπηρεσίαν των Δημοσίων Ἔργων. Ἐν ἀνάγκῃ τὰ δύο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δύναται ν' ἀνήκωσι και εις ἕτερα Ὑπουργεῖα, μὲ ὑπηρετούντων δὲ τοιούτων ἐν τῷ τόπῳ, δύναται νὰ διορισθῶσι ὡς μέλη μηχανικοὶ των Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ και ἰδιῶται ἐν ἀνάγκῃ. Εἰς περίπτωσιν ἐπιειγούσης ἀνάγκης και ἐν ἐλλείψει πολιτικῶν μηχανικῶν ἐν τῷ τόπῳ τὰ δύο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, δύναται νὰ εἶναι και Ἀρχιτέκτονες ἢ και Μηχανικοὶ ἄλλων εἰδικοτήτων, ἐν ἐσχάτῃ δ' ἀνάγκῃ και ἐμπειροτέχναι ἐκ των μάλλον δοκιμῶν.

3. Τὴν ἐπιτροπὴν διορίζει ὁ Νομάρχης ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Ἔργων, δύναται δὲ νὰ ἐρίζεται ἰδίᾳ τοιαύτῃ δι' ἐκάστην περιφερείαν, ἀναλόγως των ἀπαιτήσεων και των συγκοινωνιακῶν μέσων ὡς ἐκείνης και νὰ διορίζονται πλεῖστερα μέλη αὐτῆς, ὡστε ἀνάγκης τυχούσης ἢ σύνθεσις τῆς νὰ εἶναι πάντοτε ταχεῖα και ἐξοφασμένη. Ο Νομάρχης ἐν συνεννοήσει μετὰ τὸν οἰκείον Ἐπιθεωρητὴν Δημοσίων Ἔργων πρέπει νὰ τηρῶσι πάντοτε πίνακα των καταλληλοτέρων προσώπων τῆς περιφερείας των, ἅτινα δύναται ν' ἀποτελέσωσι μέλη τοιούτων ἐπιτροπῶν και νὰ ἐπιμελῶνται τοῦ ἐγκαίρου διορισμοῦ των μελών πρὸς ἀντικατάστασιν ἄλλων ἐκλιπόντων ἢ καταλληλοτέρων.

4. Τὰ μέλη των ἐπιτροπῶν πρέπει νὰ γνωστοποιῶνται εις τὰ Γραφεῖα Νομομηχανικῶν και σχεδίων πόλεων, τὰ ὑποταγμένα αὐτοῖς Γραφεῖα και τὰς κατὰ τόπους Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, καλοῦνται δὲ αὐταὶ πρὸς ἐνάσκησιν των καθηκόντων των ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας, ἐνεργούσης εἴτε οἰκοθεν εἴτε κατόπιν εἰδοποιήσεως. Ὅσάκις ἔμως πρόκειται περὶ μερῶν λίαν μειωκρυσμένων τῆς ἔδρας τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας και δυσχερῶς συγκοινωνίας και ἢ ἐκ τῆς μεταστάσεως ὑπαλλήλου τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀνάγκης συγκλήσεως τῆς ἐπιτροπῆς καθυστέρησις δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀστυνομίας ἢ κατὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ἢ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἐν συνεννοήσει μετὰ τὸν οἰκείον Νομάρχη δύναται νὰ προσκαλῆ τὴν ἐπιτροπὴν και νὰ ἐκτελεσθῆσιν αὐτῆς. Κατὰ τὰς περιπτώσεις δύναται και τὰ τρία μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἀποτελεῶνται ἐκ ἰδιωτῶν μηχανικῶν ἢ και ἐμπειροτέχνων ἐν ἀνάγκῃ ἢ ἰδιοκτῆτης τοῦ ἐπικινδύνου κατασκευασίας δικαιούσης ἢ Ἀστυνομίας τῇ ἐξέτασιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἢς μετέχει και ἀντιπροσώπως τῆς προῆ οἰκοθεν εις τὴν ἐκκένωσιν τοῦ

ασφαλής προορασίαν και προσωρινήν υποστύλωσιν αὐτοῦ, ὅστε εἰς περίπτωσιν πτώσεως νὰ μὴ διατρέξωσι κίνδυνον οἱ ἐντὸς αὐτοῦ και οἱ διαβάται.

5) Ἰνα εἰναί ἐκτελεσται αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν πρέπει νὰ ὡσιν ὁμόφωνοι. Τυχόν διαφωνία συνεπάγεται ἄμεσον ἐπανεξέτασιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦλάχιστον τῶν δύο μελῶν (εἰς περίπτωσιν δὲ ἰδιωτῶν αὐτῶν τοῦτων) αὐτῆς. Ἐὰν και ἡ δευτέρα ἐπιτροπὴ διαφωνήσῃ, τὸ ζήτημα παραπέμπεται εἰς τὸν οἰκείον Ἐπιθεωρητὴν, ὅστις ἀποσπίνεταί τελικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 3 κλπ.

Ἄρθρον 8.

1) Ὅσακις πῶκεταί περὶ χώρων συναθροίσεως τοῦ κοινού και τὰ ἐπιβλητέα μέτρα ἀσφαλείας κατὰ τοῦ πυρὸς και κυκλοφορίας δὲν προβλέπονται ὑπὸ εἰδικῶν οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ, ἀποφαίνεται περὶ αὐτῶν εἰδικῶς δι' ἐκάστην περίπτωσιν ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως και ἀπαρτιζομένη 1) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, 2) ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Νομομηχανικοῦ, ἢ Σχεδίου Πόλεως, 3) ἐνὸς Ἀρχιτέκτονος τοῦ Δημοσίου, 4) ἐνὸς Μηχανικοῦ τῆς Μηχανολογικῆς ἢ ἠλεκτρολογικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους και 5) ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους. Ἐὰν καθίσταται δυσχερὴς ἢ ἐπὶ τόπου σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀνωτέρω, δύναται νὰ τροποποιήται ἢ σύνθεσις αὐτῆς ὡς πρὸς τὰ ὑπ' ἀριθ. 3 και 4 μέλη, ὀριζομένην ἑτέρων Μηχανικῶν τοῦ Δημοσίου ἀντ' αὐτῶν (κατὰ προτίμησιν τῶν Δημοσίων Ἔργων), ἐν ἀνάγκῃ προσλαμβανομένου καὶ Μηχανικοῦ τοῦ Λιμένος και τέλος συμπτυσομένου τῶν μελῶν εἰς ἕνα.

2) Ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ κανονίζει τὰς ἐνεργείας τῆς βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς ὡς ἀνω ἐπιτροπῆς, αἰτινες δύναται νὰ ἀνθεωρηθῶσι ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς συντιθεμένης ἐκ τῶν ἰδίων ἢ ἄλλων μελῶν κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐπιτρέπεται πάντως οἰαδήποτε προσφυγὴ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον.

Ἄρθρον 9.

1) Εἰδικῶς ἐπὶ τῶν ἀκολούθων περιπτώσεων ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ συμβουλευομένη ἐν ἀνάγκῃ τὴν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου τεχνικὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλει νὰ προβαίη και ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ὑποδείξιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων ἢ, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης παραλείψῃ νὰ συμμορφωθῇ ἐμπροθέσμῳ πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς, εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἄρσιν τοῦ κινδύνου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 παράγρ. 4 κλπ. ὀριζόμενα.

α) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐπίστρωσιν ἀποθηκῶν ὕδατος ἢ φυτειῶν παρὰ μεσοτοιχοῦς, τὴν ἐπίστρωσιν ἑκαλύπτων ἐκτάσεων τῶν οἰκοπέδων, τὴν κατασκευὴν ἀποχευτικῶν αὐλάκων και τὴν ἐπίστρωσιν τῶν κοινῶν αὐλῶν.

β) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν καπναγωγῶν ἐντὸς κατοικησίων διαμερισμάτων.

γ) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ ὡς πρὸς τὴν οἰκισιν ὑπογείων διαμερισμάτων και τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν ὑπογείων μετὰ τῶν λοιπῶν χώρων.

δ) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ ὡς πρὸς τὰ ἀποχωρητήρια, τοὺς βόθρους, τοὺς ἀγωγούς τῆς διαχευσεως τῶν ὑγρῶν τῶν οἰκοδομῶν και τῶν ὀμβρίων ὕδατων, τὴν ὑδρευσιν και τὰς ἀποθήκας ὕδατος και τοὺς βόθρους τῶν ζώων.

ε) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν ξυλίνων παραπηγμάτων ἐντὸς τῶν οἰκοπέδων, τὴν ἐγκατάστασιν ἐστῶν ἐπὶ μεσοτοιχῶν, τὴν ἀπομόνωσιν τῶν χώρων ἐν οἷς γίνεται χρῆσις πυρὸς εἰς καταστήματα

μὴ χρησιμοποιοῦντα εὐφλεκτα ὑλικά και τὴν ἐγκατάστασιν θερμαστῶν.

ς) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ ὡς πρὸς τὰς ἀνιούσας και κατιούσας βαθμίδας, τοὺς ἐξώστας (ὡς πρὸς τὴν προεξοχὴν τῶν, πέραν τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς) τὰ προστεγάσματα, τοὺς ἐπὶ κοινοχρήστων χώρων φωταγωγούς ὑπογείων και ἐν γένει τὴν ρῆσιν τῶν ὑδάτων ἐπὶ τῶν μεσοτοιχῶν.

ζ) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ ὡς πρὸς τὰς ἐπενδύσεις τῆς περιοχῆς τῶν οἰκοπέδων ἐν οἷς ἐκτελοῦνται οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι, τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἐργοταξίων, τὴν ἀπόθεσιν τῶν προϊόντων ἐκσκαφῆς και τῶν ὑλικῶν δομῆσεως, τὴν ὑποστήριξιν τῶν ὀρυγμάτων και τὴν διάρκειαν παραμονῆς τῶν, τὴν ἐξασφάλισιν τῶν γειτόνων ἀπὸ ὀχλήσεως και ζημιῶν ἐκ καπνῶν, ἀναθυμιάσεων, θορύβου, ἀποχευσεως, ἐκρήξεων κλπ.

η) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ ἢ τῶν κατὰ τὸ οἰκείον ἄρθρον διατασσόμενων ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τοῦ πυρὸς και ἀπὸ ἀπόψεως ἐσωτερικῆς κυκλοφορίας εἰς χώρους συναθροίσεως τοῦ κοινού.

2) Ὁ ὑπόχρεος διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ κινδύνου κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις εὐθὺς ὡς εἰδοποιήθῃ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς και ἐντὸς τῆς ἐν τῇ εἰδοποιήσει ὀριζομένης προθεσμίας, δικαιούται νὰ ὑποβάλῃ ἐνστάσιν ἢ ὁποία γίνεται δεκτὴ και ἐξετάζεται μόνον ἐφ' ὅσον ὑποβληθῇ εἰς αὐτὴν τὴν εἰδοποιήσαν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν, ἄλλως τυγχάνει ἀπαράδεκτος. Αἱ κανονικῶς ὑποβληθεῖσαι ἐνστάσεις διαβιβάζονται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Σχεδίου τεχνικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ὁποία ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν ἀνεκκλητῶς και συμφώνως τῇ ἀποφάσει αὐτῆς, ἢ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἐνεργεῖ τὰ περαιτέρω διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ κινδύνου ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου. Κατὰ τῶν εἰδοποιήσεων και ἐνεργειῶν τούτων τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς και τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας, ἀποκλείεται οἰαδήποτε προσφυγὴ εἰς οἰαδήποτε προϊσταμένην τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας και τῆς Ἀστυνομίας Ἀρχὴν και εἰς τὸ Ἰπουργεῖον αὐτὸ ἐτι.

3) Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων ἢ μεταξὺ Ἀστυνομίας και τεχνικῆς ὑπηρεσίας συνεννόησις πρέπει νὰ διεξάγεται κατὰ τὸν ἀπλοῦστερον και συντομώτερον τρόπον, πάντως δὲ ἢ τεχνικὴ ὑπηρεσία ὀφείλει και οἰκοθεῖ νὰ ὑποδεικνύῃ εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τὰς περιπτώσεις ταύτας και τὸν τρόπον τῆς ἐπεμβάσεώς τῆς.

4) Ἐπὶ παραβάσεων ὡς πρὸς τὸ εἶδος και τὸν ἀριθμὸν τῶν διατηρητέων εἰς τὰς πόλεις ζώων, ἢ Ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐνεργεῖ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ὑγεινῆς, ἀποκλειομένης οἰαδήποτε ἐνστάσεως κατὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 10.

1) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ ἀναγκαζομένων εἰς τὴν κατασκευὴν δεξέδων πρὸς ἐπικοινωνίαν τῶν ἐσωτερικῶν οἰκοδομῶν ὡς πρὸς τὰς διαστάσεις και τὸ ἀφλεπτικὸν αὐτῶν, τὴν κατάλληλον διασκευὴν τῶν ὑπογείων διὰ τὴν κατὰ τὴν ἡμέραν διαμοσὴν ἀνθρώπων, τὴν εἰδικὴν διασκευὴν τοῦ δαπέδου και τῶν τοιχωμάτων τῶν ὑπογείων τῶν χρησιμοποιοῦμένων δι' ἀποθήκας ἢ καταστήματα και τῶν ὑπὸ καταστήματα κλπ. ὑπογείων, τὸν τρόπον κατασκευῆς τῶν ἰσχυρίων διαμερισμάτων, τὰ διαμερίσματα και τὰς εἰδικὰς ἐγκαταστάσεις τῶν ζώων, τὴν κατασκευὴν ἀφλέκτων τοίχων, τὴν ἐπικάλυψιν τῶν στεγῶν δι' ἀφλέκτου ὑλικοῦ, τὴν διάταξιν τῶν καπνοδόχων ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας κατὰ τοῦ πυρὸς, τὴν ὑπερύψωσιν τῶν μεσοτοιχῶν ὑπὲρ τὰς στέγας, τὰ ἀνοίγματα και τὰς ἐντοιχίσεις ἐπὶ τῶν μεσοτοιχῶν, τὸν τρόπον κατασκευῆς τῶν κλιμάκων, κλιμακαστῶν και διαδρόμων και τὰς διαστάσεις αὐτῶν, τὰ πατώματα και τὰς στέγας, τὰ ἐλάχιστα ὕψη ὀρόφων, τὰς ἀρχιτεκτονικὰς και λα-

πας εν γένει προεξοχας των κτιριων (πλην των εν αρθρω 9 παραγραφος 1 στοιχειον Γ αναφερομενων) τα επι κοινοχρηστων χωρων ανακουφιστηρια και λοιπας επιτρεπομενας κατασκευας (απο αποψεως υγιεινης και ασφαλειας, τα κτιριαματα εν γένει, την διαρκειαν των κτιριαματων κλπ. επι των κοινοχρηστων χωρων, την αντηλησιν των υδατων, την χρηση εκρηκτικων υλων κατα τας εξορυξεις, την εγκατασταση κινητηρων κατα την εκτελεσιν οικοδομικων εργαων, την ποσοτητα φωτισμου και αερισμου των διαμερισματων, διημερευσεως και διανυκτερευσεως και τα ελαχιστα ορια επιφανειας και αρχου αυτων και την επικαλυψιν των εσωτερικων αυλων, αποκλειεται οιαδηποτε τριτη αναθεωρησις υπο του Επιθεωρητου (αρθρον 5 παραγραφος 3), θεωρουμενων απαραδεκτων οιαδηποτε ενστασεων κατα της αναθεωρητικης εκθεσεως περι ης το αρθρον 5 παραγρ. 2, ουσης ανεκκλητου.

2. Επι παραβασεων του οικοδομικου κανονισμου η των κατα το αρθρον 8 διατασεων ως προς την ασφαλειαν απο αποψεως στατικης και δομικης χωρων συναθροισεως του κοινου, επιτρεπει: κατ εξαίρεσιν η αμεσος εφαρμογη του μετρου της αρχικης βασε της κατα το αρθρον 4 παρ. 1 αρχικης εκθεσεως, με την επιφυλαξιν της εφαρμογης των ριζικωτερων μετρων μετα την πληρη εξητιλησιν της κατα το παρον Διαταγμα διαδικασιας και ελεγχου.

Αρθρον 11.

1. Παν γραφειον της εξωτερικης υπηρεσιας Δημοσιων Έργων διαχειριζομενον τα κατα το παρον Διαταγμα ζητηματα, οφειλει να υποβαλη εις το Υπουργειον την πρωτην εκαστου μηνος πινακα δηλωτικων των ενεργειων αυτου επι επικινδυνων οικοδομων, κατα τη προηγουμενον μηνα, ητοι πινακα διαλαμβάνοντα εν περιληψει και κατα πόλει:

α) Το ονοματεπωνυμον του ιδιοκτητου της επικινδυνου κατασκευης.

β) Την θεσιν αυτης (οδος, αριθμος κ.τ.τ.).

γ) Το ειδος της κατασκευης, (κατοικια, καταστημα, περιτοιχισμα, εξωστης κ.τ.τ.).

δ) Το ειδος του κινδυνου (π.χ. κινδυνος πωσεως λογω κακοτεχνου δομησεως, η λογω ανεπαρκων διαστασεων, κινδυνος υγειας λογω οικησεως του υπογειου, κινδυνος πυρκαϊας λογω φυλιου μεσοτοιχου κ.λ.π.).

ε) Τας γενομενας ενεργειας (π.χ. κατηρησιση και εκοινοποιηθη η αρχικη εκθεσις η κατοπιν ενστασεων διεταχθη αναθεωρησις η παρεπεμφθη εις επιθεωρητην προς ελεγchon η ηρθη ο κινδυνος υπο του ιδιοκτητου η μη συμμορφωθεντος του υποχρεου προς τας υποχρεωσεις του ηρθη ο κινδυνος υπο της Αρχης δια καταδρασεως, κ.τ.τ.).

Προκειμενου περιπτωσησιν καθ' ας προβλεπεται υπο του παροντος προσφυγη εις το Υπουργειον, το οικειον γραφειον μετα την εκδοσιν της αποφασεως του Επιθεωρητου (αρθρον 5 παραγρ. 4) και ασχετως προς τον ανω πινακα οφειλει να υποβαλη ευθυς αμεσως εις το Υπουργειον αντιγραφα της αρχικης εκθεσεως και των μετεπειτα αναθεωρητικων, της αποφασεως του Επιθεωρητου και τας ενστασεις των ενδιαφερομενων μετα των τυχον εκθεσεων ιδιωτων μηχανικων.

2. Επι των περιπτωσησιν καθ' ας απλοποιουμενης της διαδικασιας ενεργει απο ευθειας η Αστυνομικη Αρχη (αρθρ. 9) οφειλει αυτη να υποβαλη εγκαίρως εις την υπηρεσιαν επι της εφαρμογης του σχεδιου της περιφερειας της σημειωμα περι των εκαστοτε σχετικων πεπραγμενων τα οποια πρεπει επιστη να σημειωνται εις τον κατα την προηγουμενην παραγραφου.

Αρθρον 12.

Το παρον Διαταγμα εφαρμολζεται ασχετως προς την ασφαλειαν η ου σχεδιου ομοιοτητας.

3. Ο επι της Συγκοινωνιας Υπουργος δι' αποφασεων του διοικουμενων εκαστοτε καθοριζει πλυσαν λεπτομερειαν του παροντος Διαταγματος δικαιουμενος εν αναγκη να υπαγη εις

την απλην διαδικασιαν των αρθρων 9 και 10 και ετερας περιπτωσης, ως επισης και να απλοποιη ετι μαλλον την του παροντος διαδικασιαν.

3. Η ισχυς του παροντος Διαταγματος αρχεται μετα ενα μηνα απο της δημοσιευσεως του εις την Εφημεριδα της Κυβερνησεως καταργουμενων απο ταυτης των κατωθι Διαταγματων. 1) Απο 20 Σεπτεμβριου 1852 «περι καταδρασεως επισφαλων οικοδομων», 2) απο 16 Οκτωβριου 1852 «περι των εξδων καταδρασεως επισφαλων οικοδομων», 3) απο 9 Νοεμβριου 1867 «περι των αρμοδιων προς χαρακτηρισμον των ετοιμορροπων οικοδομηματων», ως και πασα ετερα γενικη η ειδικη διαταξις αντικειμενη εις τας διαταξεις του παροντος.

Εις τον Ημετερον επι της Συγκοινωνιας Υπουργον ανατιθεμεν την δημοσιευσιν και εκτελεσιν του παροντος Διαταγματος.

Εν Αθηναϊς τη 13 Απριλιου 1929.

Ο Προεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο επι της Συγκοινωνιας Υπουργος
Α. Χρηστομάνος

(3)

Περι αναπληρωσεως Διευθυντου Τ. Τ. Τ. και Διευθυντων παρα Διευθυνσει Τ. Τ. Τ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Εχοντες υπ' οψη την διαταξιν του αρθρου 8 του δι' υπ' αριθμ. 3811 Νόμου κυρωθεντος Ν. Δ. «περι Διοικησεως Υπηρεσιας Τ.Τ.Τ.» προτασει του Ημετερου επι της Συγκοινωνιας Υπουργου απεφασισαμεν και διατασσαμεν.

Αρθρον μονον.

Τον Διευθυντην Τ.Τ.Τ. αποντα η καλυομενον αναπληροι εις των παρα τη Διευθυνσει Τ.Τ.Τ., Διευθυντων, οριζομενος δι' αποφασεως του Υπουργου.

Οι παρα τη Διευθυνσει Τ.Τ.Τ. Διευθυνται αναπληρουνται: αμοιβαίως η υπο του οικειου παρα τη Διευθυνσει Τ.Τ.Τ. Επιθεωρητου, η υπο Τμηματάρχου της οικειας Διευθυνσεως, οριζομενου δι' αποφασεως του Διευθυντου Τ.Τ.Τ.

Εις τον αυτον Υπουργον ανατιθεμεν την δημοσιευσιν και εκτελεσιν του παροντος Διαταγματος.

Εν Αθηναϊς τη 22 Απριλιου 1929.

Ο Προεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο επι της Συγκοινωνιας Υπουργος
Α. Χρηστομάνος

(4)

Περι κυρωσεως της «Διδασκαλιας οπλισμου και Βολης (τευχος Α')».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτασει του Ημετερου επι των Στρατιωτικων Υπουργου, απεφασισαμεν και διατασσαμεν

Κυρουμεν την υπο της Επιθεωρησεως Πεζικου εκπονηθεισαν «Διδασκαλιαν οπλισμου και βολης» (Τευχος Α').

Ες τον αυτον Υπουργον ανατιθεμεν την δημοσιευσιν και εκτελεσιν του παροντος Διαταγματος.

Εν Αθηναϊς τη 17 Απριλιου 1929.

Ο Προεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο επι των Στρατιωτικων Υπουργος
Θ. Σοφουλης